

EGY RÉGEN VÁRT KIÁLLÍTÁS

Nagy vitát kiváltó kiállítás után /1962/ hét évre rá most másodszor kapott fórumot a szegedi Akadémiai Bizottság dísztermében **L e h e l** István egyetemünk művészettörténet-tanára. A kiállítás anyaga művészetének egyik arculata csak; rendkívül sokrétű, állandóan megújuló életműve ismeretében szinte csak töredék - a 17 kép mégis egy hatalmas, kivételesen súlyos és jelentős kiállítási anyaggá állt össze.

A képzőművészet-történet gyökereinek és lényegének alapos ismeretében a valóság megközelítés új és tágult kifejezőkészséget mint alapvető és állandó ars poétikát tartja Lehel István alkotó munkája legfőbb motiváló tényezőjének. A kiállítás ennek reprezentatív bizonyítéka, ahol gazdag képanyagából elsősorban azok a művek kerülnek falra, amelyek a felszín mögé hatolás kísérletének méltó művészi átadásai. A világ, a létezés bonyolult élő szövevényéből a mozgó, változó jelenségeket és törvényeket "írja át" művészi élményt és rácsodálkozó hatást keltő festményeiben.

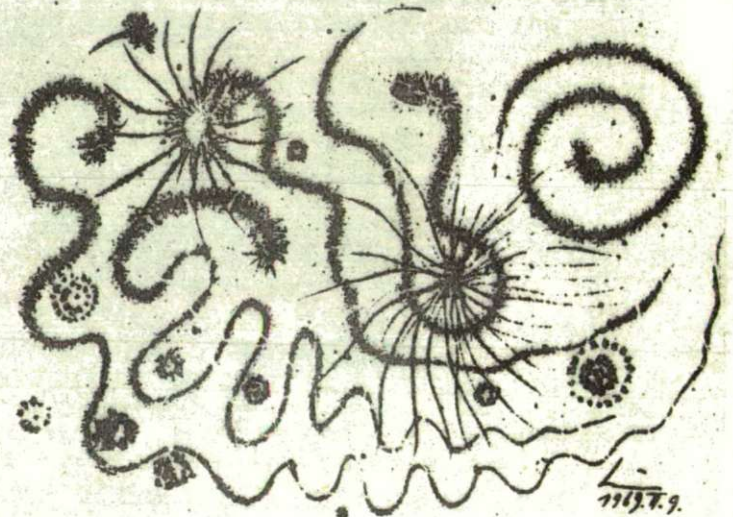
Ujdonsága tehát vitathatatlan: sem a mai magyar, sem a külföldi művészet hasonló produkcióival eddig nem igen találkoztunk, talán Illés Árpád szemléletével rokonítható, tőle függetlenül jutva hasonló eredményekre, annak mitológizáló vonatkozásai nélkül. Korunk összetettsége, a tudományos-technikai forradalom "tulfejlettség" a valóság legrejtettebb zugait vonta be mindennapjaink érzés- és tudatvilágába. Lehel István minden irányba kitérülő világegyetem élménye csak még nagyobb jelentőségűvé teszi az ember felfedező és közvetítő szerepét. A közvetetten érzékelhető mélyebb valóság csillámló, örvénylő és szakadatlan új állapotba átcsapó "képi világából"

látásból hiányzik a művészi mondanivaló ember-központúsága; ennek azonban ellentmond a képek szintónusának harmónikus-bizakodó egymásra építése, egymásba mosódó gazdag és mesteri árnyalása valamint egyensúly-biztos konstruktív képszerkezete, mintegy kifejezve a művésznak az élet vajdó, ellentmondásteli és újraformálódó mozgásváltozásában való elkötelezett hitvallását és szeretetét.

Absztrakció és realizmus, mikro- és makrokozmosz, dinamizmus és statikusság, erő és gyengédség ellentéteinek egységéből épül ez a félelmetes és mégis lenyűgözően gyönyörű világ, korunk képzőművészetére annyira jellemző modernkedés nélkül korszerű gondolat- és formavilágot létrehozva.

Várjuk művészetének még teljesebb megismerését és várjuk a hivatalos elismerést vagy legalább a viták akár minél élesebb megszólalását.

KOCH JÓZSEF -
SZÉKELY ÁKOS

Lehel István rajza